

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δοιπόν τὸ ἔμαθετε, τὸ ἡχεύσατε, τὸ ἐκεταλαθετε; Καθὼς σδὲ τὸ προείπομεν ἀπεδείχθη πλέον πασιφανῶς, ὅτι ἡ ἑλάττωσις τοῦ φόρου τῆς σταφίδος ἦτο καθαρὰ προδοσία. Ο Τρικούπης δὲ ἀντάλλαγμα ἐπρόδωσε τὴν Κρήτην καὶ εἶπεν εἰς τοὺς "Ἀγγλους": "Ἄν ἀγοραζετε εἰς καλὴν τιμὴν τὴν σταφίδα, σδὲ πωλῶ καὶ τὴν Κρήτην. Ταῦτα ἀνέγραψαν κατ' ἀνωτέρων βεβαιώς ἐμπνευσιν τὰ ἔγκριτα δργανα, τὰ διποτα φρίναννι παραδόξως τόσον ἀγκαλιάντα τὴν Κρήτην, ἐνῷ διακρίνονται ἐπὶ τοικύτη ἀκρισίᾳ.

*

"Ο μελετωμένος ὑπό τινων εὐεργετικός (;) περίποτος ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐματαιώθη. Οἱ διοργανωταὶ του ἐσκέφθησαν ὄρθως, ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν αὐτοὶ εὑρίσκονται, δι τοιοῦτος περίποτος ἥθελε ὁμοιαζει μὲ ἐκεῖνο τὸ διποτον ἡ ἴστρικὴ ἀποκαλεῖ ataxie locomotrice.

*

— Διατὶ κατεσχέθησαν τ' ἀτμόπλοια τῆς 'Ατμοπλοϊκῆς Ἐταιρίας;

— Διότι ἔθγαζαν καπνόν . . . ἀφορολόγητον.

*

Τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὰς ἑφτηνείδις περὶ τῆς διαβοήτου ἐν Πλατείαις ἐταιρίας τῶν πετρελαίων τῆς Ζεκύνθου ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ πετρέλαιον αὐτὸς ἦτο ἀβίαθές καὶ δι τολμῶν δὲν ἐκάησαν ἐξ αὐτοῦ εἰμὴ μερικοὶ εὑπειστοι μέτοχοι!

*

Τὸ ἔτος τοῦτο μολονότι ἥρχισεν ὑπὸ οὐχὶ τόσον πολὺ αἰσιοὺς οἰωνοὺς φρίνεται, ὅτι θὰ εἶνε ἔξαιρετικῶς γόνιμον καὶ περαγωγὸν εἰς πολλὰ πράγματα. Τὸ παράδειγμα τῆς γονιμότητος παρέχει ἀξιεπαινως ἡ δυναστεία μας καθ' δλους αὐτῆς τοὺς κλαδους.

*

Προκειμένου περὶ τῆς περὶ ἡμεν διατοιβῆς τοῦ Βούλκοντεζ καὶ τῆς θρυλλουμένης συνεννοήσεως μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων:

— Μὰ ἀφοῦ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ συμβιβασθῶμεν περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Σαρβγλου, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ μεταξύ μας συμβιβασμὸς δὲ πρὸς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους;

*

"Η ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ δημάρχου Φιλήμονος διὰ τὴν φρικτὴν κατάστασιν τῶν ὑδραγωγείων τῆς πόλεως. Φαντάσθητε ὅτι ἐκ μιᾶς κρήνης τῆς πόλεως ἔνεκκα τῆς γειτνιάσσεως ἐνὸς τῶν κρεοπωλείων (γρ.: σφραγείων) ἐξήρχετο κατ' αὐτὰς αἷμα καὶ θόρωρ.

Αἷμα καὶ θόρωρ! νὰ ἔξεργηται αἷμα καὶ θόρωρ ἀπὸ μίαν κρήνην, ὅπως ἀπὸ τὴν κεντηθεῖσαν πλευρὰν τοῦ Σωτῆρος! Τὶ ἀσέβεια!

*

Μάς ἔρωτῶσιν :

• "Ινα τι ἔφρύαξαν μερικὰ ἀντιπολιτευόμενα δργανα, διότι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διέταξε νὰ δίδεται εἰς τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ διπλασία νομή, ἀφοῦ τὸ χόρτον ἀφθο-

νεῖ; Πόθεν προέρχεται ἡ ὄργη των; ἀπὸ ζηλοτυπίαν; ἀπὸ ἴδιοτέλειαν; "Η ἀπάντησις εἰς τοὺς εἰδήμονας.

**

— Αὔτος ὁ κύριος ὄρυκτολόγος Luhrig ἔβαλεν εἰς διναστατωσιν τὸ Λαύριον. Εἰς τὸ Χρυματιστήριον παιζουν ἀνηλίκους, παιζουν Λαύριο, παιζουν, παιζουν . . .

• "Αλλὰ τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι πολλοὶ παιζουν πρὸς τοὺς ἄλλους . . . Luhrig, ἣγουν ἐλληνιστὶ παιζουν λουφι.

***

"Ἐκ τινος ἀλληλογραφίας ἐκ Κούτης μανθάνομεν, ὅτι ὁ αὐτόθι πρόξενος τῆς Λύστριας καλεῖται Μίξ.

• "Ἐκ τούτου συμπεραίνουμεν, ὅτι ἡ ἀνάμιξις τῆς Λύστριας εἰς τὰ Κρητικὰ είναι βεβαιωμένη.

ΠΕΝΤΕ . . . ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΣΟΥ

(Πρεσφάνησις τοῦ "Λατσος".)

I

"Ἔλθε; καλῶς τὴν δέχθηκε! Ἐπὶ τοσούτον χρόνον
Εἰς τὸν βαρόν κ' ἐπιμοχθὸν πολιτικὸν ἀγῶνα
Καρτερικῶς ἀγωνισθεῖς, γιά . . . τὴν πατρίδα μόνον,
"Αν δὲ τὰ ἀπώλεσες, κέρδισες μιά εἰκόνα!

II

Καὶ τώρα πές μας, Θεόδωρε, αὐτὴν τι θὰ τὴν κάνῃς;
Μπορεῖς μ' αὐτὴν ν' ἀναδειχθῆς, καὶ βουλευτάς νι βγάνης;
Δὲν είνε οἱ Αιγύπτιοι, ωσάν καὶ μᾶς, κακοί,
Μα είνε ἡ ἀγάπη των, ἀγάπη εἰς κονική.

III

"Ἐνῷ δὲλλος κάθεται εἰς τῆς Ἀρχῆς τὸν θρόνον
"Εσύ, πεωχέ, ἀπέμενες μὲ τὴν εἰκόνα μόνον.

IV

"Άγε, ζωγράφων ἀφίστε, γράψε του κι' ἀλλιν μίαν,
Βάλε στὸ χέρι του δέλλο τι, μὰ ὅχι τὴν «Πρωίαν»,
Γιατ' εἰν' αὐτὸ πολὺ σκληρόν κι' ἀλήθευτα δὲν ἀξίζει,
Τὴν πτώσεώς του τὴν ἀρχὴν αὐτὴ νὰ τοῦ θυμίζῃ.

V

Σίνουν αὐτά, Θεόδωρε! ησυχεν πλειά σ' ἀρήνω
Καὶ πέντε... στὴν εἰκόνα σου καὶ στὸν ζωγράφον δίνω!